

Cílem této bakalářské práce bylo pokusit se zopakovat známý experiment Jeana Piageta, který zkoumá dosažení pojmu zachování veličiny a zreprodukovat tak jeho teorii s dětmi ze současné populace. Zároveň jsme se pokusili Piagetově teorii položit dvě otázky. Odpovědi na tyto otázky měly vytvořit jakousi alternativní teorii k té Piagetově a doplnit ji o nově získané poznatky. Nejdříve jsme prostudovali odpovídající část monografie *The Child's Conception of Number* (Piaget, 1997), abychom porozuměli závěrům autora. Přejali jsme design jeho experimentu, který jsme pak mírně doplnili. Takto modifikovaný experiment jsme adiministrovali se šestnácti dětmi ve věku od 4 do 7,5 roku. Získaná data jsme poté analyzovali stejným způsobem jako Piaget, jen s tím rozdílem, že jsme se zvláště zaměřili na ty dětské reakce, které nám pomohly odpovědět na naše experimentální otázky. V závěru badatelské práce jsme konfrontovali naše poznatky s poznatky Piageta a ukázali jsme tak možnost, jak je rozšířit a podívat se na ně z jiného úhlu pohledu. Protože jsme došli k závěru, že na základě námi nasbíraných a zanalyzovaných dat se nemůžeme plně/ztotožnit se závěry Piageta, zformulovali jsme nakonec naši vlastní teorii. Došli jsme k závěru, že děti mohou být v dosažení pojmu zachování množství úspěšné nejen díky osvojení určitých matematických schopností, ale spíše na základě toho, že se již naučily od svého okolí přijmout jakési dogma jako souhrn zkušeností, které dítě naučí jistotě, že pouhým přeléváním/přesýpáním obsahu jedné nádoby do druhé se množství nemění a že rozdílná výška hladin je pouhou iluzí o rozdílném množství.